

Ковен. Книга 1

КУПИТИ

Мене виховували так, щоб я стала зброєю у руках свого батька проти Ковену, який забрав у нього сестру. І тепер я будь-що маю вберегти свого брата від такої ж долі.

Щоб виконати свій обов'язок, я повинна вирушити до престижного університету Голловз-Гров. Тут найкращі та найрозумніші відьми вчаться практикувати магію, вільні від людського осуду. Тож жодного косого погляду у мій бік.

Єдиний, хто не зводить з мене сповнених ненависті та люті очей, - це директор Голловз-Гров Аларік Грейсон Торн. Він зневажає все, за що я борюся.

П'ятдесят років тому університет уже закривали. І зараз кривава таємниця минулого загрожує вирватися з його стін.

Пролог

Аларік Грейсон Торн

За 329 років, що минули від мого створення, я навчився цінувати найпрекрасніші речі в житті. Краса ретельно вирізаного кольорового скла в аркових вікнах і призми світла, які вони відкидали на темну кам'яну плитку залів університету Голловз-Гров, була лише однією з них. Її не міг применшити спокусливий запах відьомської крові, що долинав від гінця, який супроводжував мене до Трибунальної кімнати.

Ковенант не став би довго очікувати ні на кого, навіть на чоловіка, якого вони самі призначили директором своєї дорогоцінної школи. Павутиння і пил устеляли доріжку попереду, і я задер ніс, роздивляючись, наскільки занепав університет відтоді, як я востаннє був тут п'ятдесят років тому.

Відьма, що йшла поруч зі мною, зупинилася перед Трибунальними воротами в кінці коридору. Вона помахала доглянутою рукою над замком, спостерігаючи, як залізно-золотий механізм закрутився, змусивши замок розійтися. Шестерні повільно повернулися, розсилаючи навкруги механічні брижі, решта замків наслідувала приклад першого. Засуви, накладені поперек шва у двійчатих дверях, нарешті відсунулися.

Почувши м'яке клацання — сигнал, що двері відчинені, — відьма взялася за ручку.

— Скільки поколінь між тобою і сестрою Джорджа Коллінза? — запитав я, змусивши відьму, що дивилася на мене через плече, стиснути губи.

— Дев'ять поколінь між Ковенантом і мною, — презирливо відповіла вона.

Відьми завжди нетямилися, коли мова заходила про долю, що спіткала їхніх провідників: відьомську пару, яка керувала ними впродовж століть.

Сюзанни Мадіzzi та Джорджа Коллінза більше не існувало — їх замінили дві половини Ковенанта, підняті відьмами Гекати з їхніх могил.

— Жаль, — сказав я з посмішкою. — Сара Коллінз за життя була дуже милою. Шкода, що вона не змогла передати це своїм нащадкам.

Обличчя відьми застигло від шоку, коли я пройшов крізь відчинені нею ворота. Я повернув праворуч і попрямував до Трибунальної кімнати, де на мене чекав Ковенант. Моя супровідниця залишилася біля воріт — гарненьке мале цуценя (для чого б її не вважала за потрібне виховати такою прапрапрабабуся).

— Хто б казав, неживий виродку! — вигукнула вона за моєю спиною.

Я поправив піджак свого костюма, розгладивши лацкан, тоді схопив двійчаті внутрішні двері Трибуналу, ривком потягнув їх на себе й відчинив навстіж.

Ковенант сидів у позолочених кріслах, виготовлених багато століть тому; скелетні пальці стискали підлокітники, а те, що колись було Сюзанною Мадіззою, нахилилося вперед. Її капюшон ізсунувся набік, дозволивши сонячному світлу, що проникало крізь калейдоскопічні вікна обіч круглої камери, висвітлити залишки обличчя.

Плоть давно згнила й зійшла з її тіла, оголивши кістяну скелетну постать, яка тепер дивилася прямо на мене. Шия нахилилася під неприродним кутом там, де її зламали, коли вішали; ледь помітний нахил убік указував на те, як саме Сюзанна померла багато років тому.

Її очниці були порожніми, і навіть попри це вона якимось чином бачила мене.

— Знову мучите наших дітей, директоре Торн? — запитала Сюзанна своїм моторошним, вічно молодим голосом, що простягнувся між нами. Вона постукала кінчиком кісточки пальця по підлокітнику свого крісла, це рівне стакато здалося мені ударом по моєму нетерпінню.

Друга половина її магії сиділа поруч — чоловічий еквівалент жіночого єства.

Джордж Коллінз не мав нащадків, яких можна було б захистити, — через правила, що забороняли чоловікам-відьмакам мати потомство, якщо вони вирішили зберегти свою магію.

Він був таким самим скелетом, як і Сюзанна, але його шия вигиналася в інший бік. Те, що я зміг розгледіти на його кістках, виявило викарбувані глибокі різані рани — докази тривалих тортур, яких він зазнав за кілька годин до смерті.

— Мушу припустити, що ви покликали мене сюди не для того, щоб обговорити мої манери з вашою онукою, Ковенанте, — сказав я, зціпивши зуби.

Моєму роду не судилося бути підлеглим, але магія, яка тримала нас прив'язаними до плоті Суден, робила нас залежними від відьом, — якщо ми взагалі хотіли звільнитися від тіл, що нас ув'язнили. Ми вважали це благословенням: ніколи не потребувати нової форми, мати тіло, яке могло б утримувати нас вічно.

Ми помилялися.

— Ми вирішили знову відкрити університет, — сказав Джордж, перш ніж устигла втрутитися його партнерка. — Усім нам потрібна свіжа кров. Увага, від якої ми постраждали через події того дня, уже давно стерлася з пам'яті.

— Хоч я був би радий припливу свіжої крові, мушу закликати до обережності при повторному відкритті наших стін.

— Щойно ми оголосимо про відновлення закладу, поширяться чутки, — застеріг я, дивлячись у простір між двома скелетами, що уп'ялися в мене очницями.

— Два покоління відьом залишилися вчитися магії в усамітненні своїх домівок, — озвалася Сюзанна, підводячись зі свого трону. Чорний плащ огорнув її, приховавши кістки від очей, коли вона спустилася сходами помосту. — Настав час дати їм належну освіту. Щороку ми відчинятимемо наші двері лише дванадцятьом новим студентам із-поза меж Кристал-Голлов! й особисто відбиратимемо тих, хто приєднається до нас, на основі виявлених здібностей. Офіційного оголошення не буде. — Вона простягнула написаний карлючкуватим почерком список імен тих, кого відібрала.

— Які гарантії, що з нами не повториться те, що сталося минулого разу? — запитав я, думаючи про безпеку свого виду.

Рекомендована література

Балада про недовго й
нещасливо (Одного
разу розбите серце #2)
Новинка Бестселер

Одного разу розбите
серце

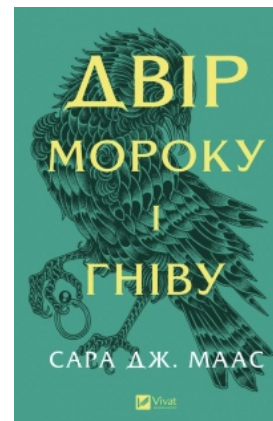
Червона королева.
Книга 1

Тримай мене.
Новоанглійська
балетна школа

Двір королеви вампірів

Двір мороку і гніву.
Книга 2

Перейти до категорії
Фентезі

КУПИТИ